

Kultur

Kulturredaktør

Lene Kryger, 65 45 51 65,
kryger@fyens.dk

Souschef

Anette L. Hyllested, 65 45 51 31,
ahy@fyens.dk

Journalister i Odense

Malene Birkelund, 65 45 51 82,
mal@fyens.dk
Morten Vilsbæk, 65 45 51 68,
mvi@fyens.dk
Søren Brunsgaard Ladefoged,
65 45 51 67, sola@fyenskemedier.dk

Pressemeddelelser sendes til

E-mail: kultur@fyens.dk

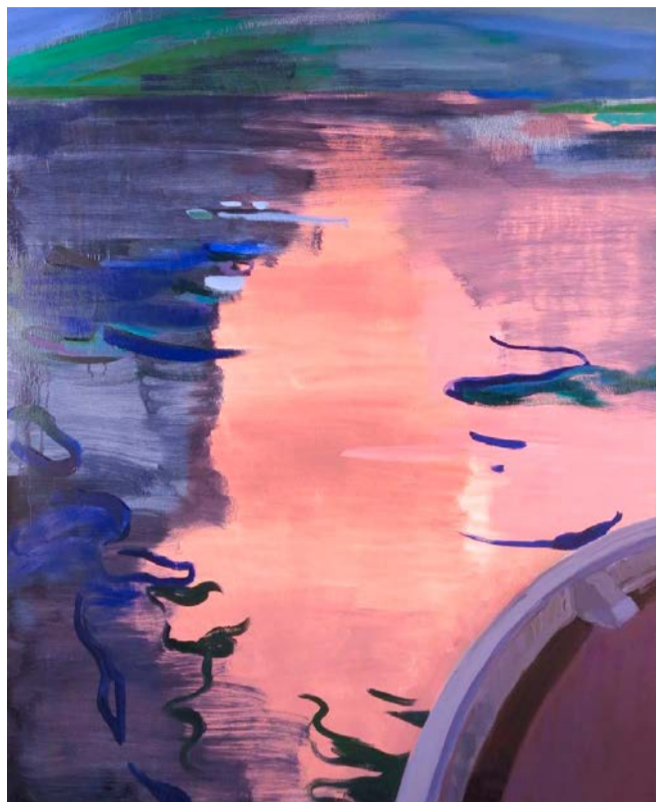
Journalister i Svendborg

Iben Friis Jensen, 63 45 21 11,
ibff@faa.dk
Marianne Kjær, 63 45 21 51,
makj@faa.dk

Kunst

Af Malene Birkelund, mal@fyens.dk

■ Kamilla Talbots oliemaleri "Pink Surface" fra 2015 er et af de værker, hun udstiller i New York.

Larsens oldebarn debuterer

Det er 109 år siden, Johannes og Alhed Larsen tog deres to sønner med til New York for at lære og udstille i byen. Og derfor er det ekstra sjovt, at malerparrets oldebarn Kamilla Talbot netop i disse dage har sin debut i samme by. I modsætning til sine kendte fynske aner har

Kamilla Talbot boet i The Big Apple i flere år, men det er alligevel billeder hjemme fra Fyn, der frem til 20. marts 2016 kan ses på Trygve Lie Gallery, for malerierne er malet på sommertogter, som hun har været på med Rylen, som også oldefar Johannes Larsen sejlede med. (mule)

■ "Bølgen" og andre af Suste Bonnens værker kan ses til 1. maj 2016. Foto: Faaborg Museum.

Suste Bonnens sensuelle fotos

Billedhugger Rudolph Tegners skulpturer har altid talt til fotograf Suste Bonnen, fordi han "ikke er bange for at vise de store følelser", som hun siger. De inspirerer hende til at stille skarpt på den nøgne menneskekrop og gå videre i en sensuel og indimellem magisk fortolkning.

Det er efterhånden ved at være en familieudflygt til Faaborg for Bonnen'erne. Sidste år udstillede Suste Bonnens søn Kaspar Bonnen på museet i 100-års-jubilæumsudstillingen "Bring naturen ind". (mule)

Slip fantasien løs på Clay

Først var det Bing og Grøndahl, der fik gavn af Sten Lykke Madsens kreative åre, men de senere år er det på Ceramic Research Center Guldagergaard ved Skælskør, han har slået sine folder. Hvad der er kommet ud af dem, kan man se, når han hen på sensommeren - helt præcist i august - rykker ind på Clay i Middelfart med sine fantasifulde keramiske figurer, som han siger, han leger frem i leret. (mule)

KUNSTRUM I BØGER

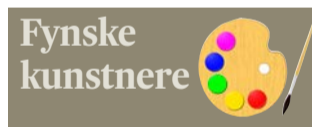
Anette Harboe Flensburgs udstilling "Rum uden sted" kan ses på Brandts, og man kan få hende med hjem i bogform. Den private bog "Vi bor i hinanden", der er en del af udstillingen, er genudgivet, ligesom der er udkommet et stort, skønt katalog - fås begge på Brandts. (mule)

■ Mere og mere personlige og spidende bliver Dan Frøjlunds malerier, når han ikke laver bestillingsarbejder for andre med deres personlige effekter på. Og det gør han tit. Han har blandt andre malet den fynske erhvervsmand Frank Uhrenholt. Foto: Nils Mogensen Svalebøg

Herreværelsets mestermaler

■ Selv om han gennem hele sin karriere har kunnet leve af sin kunst, har den superrealistiske fynske maler Dan Frøjlund brugt mange år på at ryste sit ry som illustratør af sig

Maleriet er så mørkt, at øjnene først lige skal vænne sig til at se. Kniber man dem sammen og fokuserer på sorteheden, vokser detaljerne til gengæld frem som billeder, der drejes ud af et kalejdoskop. Farveladen i det fyldte vinglas giver pludselig mening og bliver til en genspejling af et ansigt eller et kendt maleri, og i begge tilfælde endnu en brik i den fortælling, det superrealistiske maleri er.

Af den grund er glasset altid fyldt på Dan Frøjlunds malerier. I de gyldne eller røde dråber kan maleren lægge mere til den historie, han har givet sig i kast med. Hvad enten det er hans personlige følelsesliv, der bliver smurt ud over lærredet, eller en terrorhandling i Frankrig, som han ligesom resten af verden har svært ved at ryste af sig. Til sammen bliver maleriets detaljer en samlet historie.

- Mine værker er ikke stilleben, men portrætter, siger Dan Frøjlund, der de seneste 10 år har forfinet teknikken

med at male personer frem gennem deres egne ting.

Selv om opbygningen af malerierne kan se ens ud, er de for Dan Frøjlund altid meget forskellige. Hvert billede er dna'et af den person, han har skildret. I dag får han så mange bestillinger på sine portrætter, at det arbejde kunne holde ham fuldt beskæftiget, hvis ikke han insisterede på også at male sine egne billeder.

Billeder, der bliver mere og mere personlige og spidende.

I lære som reklametegner

Med motiver som fyldte krystalglas på sort baggrund er der en form for herreværelse malet ind i hvert eneste værk, der glider ud af malerens værksted i Stenstrup.

Benævnelsen "herreværelses-malerier" kan han godt lide. Måske fordi han med sine 61 år har en fornemmelse af at trække sig tilbage til sit

eget herreværelset, når han er i gang med at male.

Dan Frøjlund lægger ikke skjul på, at han i dag laver det, han har allermost lyst til at lave, og at han gør det, når han har lyst til det.

Sådan har det ikke altid været.

Som andre unge måtte Dan Frøjlund i første omgang lyster sine forældres ønske om at få sig en ordentlig uddannelse, og så gik han i lære som illustratør ved et lokalt reklamebureau i Odense. Efter endt læretid slog han sig ned med egen tegnestue i København, og det blev til 15 år, inden han i 1988 slap faget og begyndte på det, han hele tiden havde ment var hans metier: kunst.

I første omgang malede Dan Frøjlund abstrakte motiver fulde af farver, og selv om han solgte ud ved sin allerførste fernisering, var der mange, der ikke brød sig om billederne, husker han.

- Kritikken slog mig ikke ud, men jeg ærgrede mig over at være havnet på det tidspunkt i kunsthistorien, konstaterer han.

Illusion og virkelighed

Evnen til at male tredimensionelt sad sikkert i Dan Frøjlunds fingre efter at have tegnet til reklamebranchen i mere end 10 år, så da han omkring 2000 flyttede sydpå, var det meget naturligt for ham at male partier af byer, ofte døre eller porte.

Kunstnerserie

Artiklen om Dan Frøjlund er første del af en serie, der en gang om måneden sætter fokus på en fynsk billedkunstner. Næste artikel følger 10. februar 2016.

Det gik der nogle år med, men selv om motiverne var udtømmelige og skaffede ham mange kunder, savnede han at kunne bruge sin kunst til at fortælle de historier, han havde indeni.

Indtil han på samme måde som kongehusmaleren Tho-